

sorprenents.

Com s'organitzaven les sessions de Cine-Club, quins eren els passos?

E.S.: Doncs primer anàvem a veure l'empresari per saber quines pel·lícules teníem disponibles. Un cop decidida la data, havíem de buscar un presentador —podia ser un de nosaltres— i després havíem de fer un programa.

Us miràveu la pel·lícula abans?

E.S.: No, mai. Rares vegades havia vist la pel·lícula abans.

L.B.: Hi havia una impossibilitat física de veure-la, ja que necessitaves un projector i molts cops no el tenies fins un moment abans de començar la sessió.

Normalment, com ho fèieu per tenir referències de les pel·lícules?

E.S.: Teníem fitxers extensos de les pel·lícules de qualitat que es podien passar. Si el presentador demanava documentació se li podia donar per endavant el material de què disposàvem. Per tant, una referència hi era.

I organitzar aquestes sessions era un gran esforç, es feia amb ganes?

E.S.: Un problema d'esforç, no; un problema de temps, sí. Ho fèiem perquè a més a més, érem un grup que ens trobàvem a tot arreu. Ens vèiem cada dia. No volia massa esforç. L'únic era el de trobar el material, crítiques, biografies i portar-les a la impremta per fer el programa.

I per a la segona generació?

L.B.: Bàsicament el mateix. La feina més difícil era trobar pel·lícules que ja s'haguessin estrenat a Granollers i que ens les deixessin fer en 16 mm. Després quan es va comprar el projector de 35 mm, i es va entrar a la Federació de Cine-Clubs, ja teníem uns títols que l'empresari local no podia ni li interessava fer.

Ho fèieu per a vosaltres mateixos per què us agradava el cinema? Crèieu interessant que a Granollers es passessin aquestes pel·lícules, o no us plantejàveu massa això?

L.B.: Una mica de tot, però sobretot perquè ens interessava el cinema. A vegades tornaves la pel·lícula i tu no l'havies vista perquè estaves venent entrades; això havia passat més d'una vegada. Al Cine Infantil de la Parròquia ens trobàvem que en el moment de la sessió pública no la vèiem, perquè s'havien de fer moltes altres coses.

A part del Cine-Club de l'AC, a Granollers hi ha hagut més gent que ha fet cine-club?

E.S.: Sí, hi havia més gent, i en conjunt era important la pila de gent que es dedicava al cinema. Al Casino feien temporades de... **No era la competència?** No, no, al revés, col·laboració total. Si es feia a la Parròquia o al Casino el públic era una mica diferent a cada lloc. Quan es feia a l'Astòria sí que venia més aviat tothom. Potser era el local més popular.